

دعای حضرت فاطمه(س) برای گناهکاران

اگر کسی بخواهد در آخرین لحظات زندگی‌اش دعایی کند تمام وقتش را به دعا برای خود اختصاص می‌دهد و یا اگر خیلی دلش در گرو محبت بستگانش باشد برای نزدیکترین نزدیکانش دعا می‌کند.

اگر کسی بخواهد در آخرین لحظات زندگی‌اش دعایی کند تمام وقتش را به دعا برای خود اختصاص می‌دهد و یا اگر خیلی دلش در گرو محبت بستگانش باشد برای نزدیکترین نزدیکانش دعا می‌کند.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، سیره و منش انبیاء و اولیای الهی و کسانی که خداوند متعال در کتاب حقه خود به صراحت از آنها سخن گفته و آنها را با عنوان "اهل البیت" خطاب کرده و آیه تطهیر را در شان آنها نازل کرده است، سراسر درس و پیام برای انسان‌هاست حتی دعا و راز و نیازشان با خدا آن هم در آخرین لحظات عمر شریفشان که باز به فکر هدایت و ارشاد مردم و شفاعت امتشان هستند.

یکی از این "اهل البیت" که خداوند در قرآن کریم بارها از آنان یاد کرده حضرت فاطمه زهرا(س) است که در آخرین دعایش نیز همانند دعوای زمان حیاتش نه برای خود بود و نه برای بستگانش بلکه برای تمام امت دعا می‌کنند.

در روایتی از اسماء همسر جعفر طیار نقل شده است که در لحظه‌های پایانی عمر حضرت زهرا(علیها السلام) متوجه آن بانوی بزرگوار بودم، مشاهده کردم که ابتدا غسل کردند و لباس‌ها را عوض کردند و در خانه مشغول راز و نیاز با خدا شدند. جلو رفتم، دیدم که رو به قبله نشسته و دست‌ها را به سوی آسمان برآورده و چنین دعا می‌کند: "قالت: إلهی و سیدی اسئلك بالذین اضطقتهم و یكاء و لکدی فی مفارقتی ان تغفر لعصاة شیعتی و شیعة ذریتی¹". یعنی "پروردگارا! بزرگوارا! به حق پیامبرانی که آنها را برگزیدی و به گریه‌های حسن و حسین در فراق من، از تو می‌خواهم گناهکاران شیعیان من و شیعیان فرزندان مرا ببخشائی. آری ایشان تا آخرین لحظات زندگی‌شان به یاد ما بودند، اما ما چه قدر به یادش هستیم؟

همچنین امام باقر(ع) فرمودند: "فاطمه دختر رسول خدا (ص)، پس از گذشت 60 روز از رحلت پیامبر، بیمار و بستری شدند و بیماریشان تشدید شد و دعای او در شکوه از ظالمان این بود: "یا حی و یا قیوم برحمتک استغیث فأغثنی، اللهم زخزحنی عن النار و أدخلنی الجنة و ألقنی بابی مُحَمَّدٍ²".

"ای خدای زنده و توانا! پناه می‌آورم به رحمت تو، پس به من پناه بده و مرا از آتش دوزخ دور گردان و به بهشت وارد کن و مرا به پدرم محمد(ص) ملحق فرما!".

علی(ع) به او فرمود: "خدا به تو عافیت می‌دهد و تو را زنده نگه دارد". فاطمه(س) در جواب عرض کرد: "ای ابوالحسن! بسیار نزدیک است که با خدایم ملاقات کنم".

در روایات متعددی از شیعه و اهل سنت نقل شده است که سرور زنان دو عالم حضرت فاطمه(س) در لحظه‌های واپسین دست بر دعا و زبان به ذکر خدا مشغول داشته بود اما باز در این آخرین دعا محبت خدائی او مشمول شیعیان و پیروان اسلام بود و در حق گناهکاران و خطاییشان امت اسلامی دعا می‌کرد و طلب مغفرت برای آنان از بارگاه خدا داشت.

منابع روایات:

1- نهج‌الحیة/ ص 148

2- رنج‌ها و فریادهای فاطمه، ترجمه بیت‌الاحزان، ص 228